

[Axel Kristensen.]

behandling. Gennem et sådant udvalg kan folketingets medlemmer, der nu må stå meget usikre over for realiteterne i sagen, få mulighed for at bedømme, om en undersøgelse er påkrævet. Udvalget kan få adgang til sagens dokumenter og deraf se, om sagen er tilstrækkeligt oplyst fra alle sider. Jeg gentager, at jeg ikke på forhånd har taget stilling til selve afskediggelses berettigelse, men finder, at det over for offentligheden foreliggende materiale nødvendiggør en fuldstændig og uvildig undersøgelse. Jeg beder om folketingets velvillige behandling af mit lovforslag.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1963-64 af landbrugsejendomme.

Valgt blev: *Ove Hansen, K. B. Andersen, Egon Jensen, Kai Jensen, Carl Nielsen, Peter Nielsen, Carl Petersen, Retoft, Kirkegaard, Thisted Knudsen, Anders Andersen, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, H. C. Toft, Gottschalck-Hansen, Niels Ravn og Aksel Larsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om forsorgen for åndssvage og andre særlig svagtbegavede. (Udskydelse af revisionen af bestemmelserne om sterilisation af åndssvage).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 65) findes i tidenden sp. 2179).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i byggelov for købstæderne og landet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 68) findes i tidenden sp. 2179).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arne Larsen: Ved dette lovforslags første behandling udtalte jeg, at mit parti i høj grad beklagede, at det skulle være nødvendigt med de foreslåede ændringer. Vi mener ikke, at der generelt bør bevilges udsættelser endnu et år til de kommuner, der endnu ikke har indsendt forslag til byggevedtægter, men at det må kunne ordnes på anden vis, f. eks. ved at den enkelte kommune, der ikke havde fået forholdet bragt i orden, hvis der forelå vægtige grunde, søgte om dispensation for et nærmere fastlagt tidsrum.

Vi vil derfor stemme imod lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 117 stemmer mod 9.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om midlertidig ændring af loven om tilskud til de offentlige veje.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 35) findes i tidenden sp. 2180).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: På udvalgsflertallets vegne skal jeg anbefale, at man vedtager lovforslaget.

Arne Larsen Som mit parti både ved første og anden behandling af dette lov

[Arne Larsen.]

forslag har tilkendegivet, er vi modstandere af, at man nu gennemfører en besparelse på vejjudgifterne. Vi finder, at det er dårlig samfundsøkonomi. I overensstemmelse med det trafikøkonomiske udvalgs betænkning finder vi det yderst påkrævet, at der sker en fortsat udvikling, udbygning og vedligeholdelse af vore veje.

De foreslåede nedskæringer på henholdsvis 10 og 15 pct. vil nemlig i realiteten vise sig at blive større, idet aktiviteten — de stedfundne prisstigninger, omsudgifter o. s. v. taget i betragtning — sikkert vil vise sig at blive skåret ned med mindst 30 pct. i det kommende finansår.

Vi vil derfor stemme imod lovforslaget.

Grøndahl: Da der af det nedsatte udvalg overhovedet ikke er taget hensyn til vore forslag vedrørende lovforslaget, kan vi ikke støtte dette, men vil undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 114 stemmer mod 9; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslaget (nr. 73) findes i tillæg A. sp. 541, fremsættelsen i tidenden sp. 2112).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Andresen: Det er snart 2 år siden, folketingset sidst behandlede og vedtog en lov om bemyndigelse for finansministeren til at optage statslån i udlandet. Det drejede sig da om en beløbsramme på 200 mill. kr.

Bemyndigelsen er anvendt til optagelse af to lån i 1962, nemlig et schweizerlån på 60 mill. schw. frcs. og et USA-lån på 20 mill. dollars.

Formanden: Jeg henstiller, at man hører forhandlingerne i ro.

Kaj Andresen: Ved aktstykke af 2. februar 1962 og skrivelse af 2. maj 1962 har finansministeren givet finansudvalget meddelelse om optagelsen af disse lån. Gennem aktstykke af 2. februar og aktstykke af 28. juni 1962 har finansministeren endvidere søgt og fået finansudvalgets tilslutning til genudlåning af ca. 175 mill. kr. af låneprøvet.

For schweizerlånets vedkommende drejer det sig om en fordeling på henholdsvis Københavns kommune, SEAS og I/S Vestkraft med $\frac{1}{3}$ til hver til finansiering af investeringer i Ørstedværket, Masnedøværket og Vestkraftværket. For ca. 75 mill. kr. af dollarlånet skete en fordeling til en række elværker til delvis dækning af deres videre finansieringsbehov i 1962-63. Det drejede sig om Bornholms højspændingsværk, Københavns belysningsvæsen, Midtkraft, Nordjyllands elektricitetsforsyning samt Nordkraft og Vestkraft.

Der har altså været et lånebehov til langsigtede investeringer, som er dækket gennem de optagne statslån uden udgift for staten, idet låntagerne har skullet dække alle omkostninger. Det er forståeligt og rimeligt, at finansministeren nu, da rammebeløbet for den tidligere bemyndigelse er opbrugt, stiller forslag om en ny bemyndigelse til optagelse af statslån; denne gang på 500 mill. kr., og mit parti kan anbefale lovforslaget.

Efter min opfattelse er der endda stærkere motivering for et lovforslag om bemyndigelse til lånoptagelse i dag end for 2 år siden. Det hævdedes dengang, at størrelsen af vore valutaereserver i 1961 ikke gjorde optagelse af udenlandske lån nødvendig, og at vi burde selvfinansiere investeringerne; og der ankedes over, at der